

Csak játszadoztak, de ez nekünk nagyon tetszett

Ron Affif, Martin Valihora és Juraj Griglák ismét Ipolyságon

Augusztus első napja ismét nagybetűvel íródott a naptárába a dzsessz kedvelő közönségnek. Ron Affif, Martin Valihora és Juraj Griglák újra Ipolyságon járt, és nagy érdeklődéssel vártuk, mi változott körülöttük, mi újat hoztak magukkal.

Ron Affif gitárjátékának könnyen felismerhető egyedi vonásai vannak. Kedveli a nagy intervallumokat, amelyeket gyors futamokkal „besúrí”, máskor ismétlésekkel próbál egy-egy rövid motívumszegmenst a fejünkbe préselni, aztán mire sikerülne, kiugrik a „hintából”. Folyamatosan játszik a metrummal, játéka tele van feszültséggel, és nagyon robbanékonny. Az ösztönök és a hangulata vezérli játékát, az első pillanatokban felhívja magára a figyelmet.

Martin Valihora korábban – életkorára jellemzően – erőteljesen és hangosan verte a dobokat. Az elmúlt években érettebb lett, halkabb, de összetettebb és érdekesebb. Sok szokatlan dolgot is játszik. Jól tudott alkalmazkodni Ron játékaival.

Juraj Griglák nagybőgője

más formációkban játékosnak, melodikusnak tűnik, de ebben a csapatban most ő volt az, aki próbálta egyengetni a sorokat.

A nézők között ott volt **Rado Tariška**, akinél „véletlenül” volt szaxofon, és ha már ott volt, játszott is. A huncut kisfiú erőteljesen rázza ki hangszereiből az ördögien gyors futamokat, és Ron feldobott „labdáit” is férfiasan lekezelte. Ron könnyedén támogatta szaxofonjátékát.

A koncert kis /100-ig/, de lelkes közönség előtt zajlott. Talán ez is hozzájárult ahhoz, hogy a zenészekből előjött az a játékos kisfiú, aki minden férfiban ott van élete végéig. Játszadozásuk a jelenlévőknek viszont nagyon tetszett.

Srna Pál

www.jazzsaag.sigillum.sk

Honismereti kirándulás

A Pongrácz Lajos Társaság 2004. július 30-ától augusztus 1-ig immár 9. alkalommal szervezett honismereti kirándulást Magyarországra. Az úticél Dél-Magyarország /Szeged és környéke/ volt.

Pénteken, július 30-án indultunk útnak. Utunk Párkány felé vezetett, ahol a közelmúltban felújított Mária Valéria hídon léptük át a szlovák–magyar határt. Első megállónk Visegrádon volt, ahonnan jó idő esetén gyönyörű kilátás nyílik a festői szépségű Duna-kanyarra. Mivel kicsit borongott, erről a látványról lemaradtunk, amit aztán kárpótolt a visegrádi Fellegrád és a Királyi Palota megtekintése. Visegrádot elhagyva folytattuk utunkat Lajosmizsére – egy település közel Budapesthez –, ahol megtekintettük a lajosmizsei tanyamúzeumot és elfogyasztottunk egy kis frissítőt a tanyai csárdában. A pihenő után folyamatosan haladtunk Szegedig.

A kirándulás programja kötetlen volt. Szeged szép város, sok látnivalóval, így hát nem volt nehéz érdekes programot összeállítani. Láthattuk a szegedi Móra Ferenc Múzeumot, a szegedi dómot, sétálhattunk és vásárolhattunk a nagyon szépen kiépített szegedi korzón. Mivel az idő is kedvezett, néhányunk a délután a szegedi strandon töltötte. Mások a város nevezetességeivel ismerkedtek, és szervezték az esti programot. Kulturális programokból nem volt hiány. Mindenki érdeklődése szerint választhatott. Egyeseket a szabadtéri színpad előadásai vonzottak, másokat a mozielőadások, az Operettfalu a közeli Kübekházán vagy pedig séta a szépen kivilágított esti korzón.

Harmadik nap Szegedről indulva Ópusztaszerre érkeztünk, ahol megtekintettük a Nemzeti Történelmi Emlékparkot, amely három különböző részből áll: a Rotunda a híres Feszty-körképével /ezt Feszty Árpád 1892–94 között festette 10 festőtársával „A magyarok bejövetele” címmel/, a falumúzeum, valamint a parkerdő, ahol történelmi lovasjátékok is voltak.

Az emlékpark megtekintése után hazafelé vettük az irányt. Rövid pihenőre megálltunk még Vácott, majd a kora esti órákban szerencsésen megérkeztünk Ipolyságra. A kirándulás sok új élménnyel gazdagított, ugyanakkor megismertette a résztvevőkkel az anyaország nevezetességeinek egy parányi részét. Találkozunk 2005-ben a 10. honismereti kiránduláson.

S’ahula Idikó

B. Szabó Márta

Kati hintázik

Sikkantása áthuppan a dombon,
víg szellőn libben a Börzsöny felé,
kacagása megcsiklandozza
a mord hegy erdős orrát,
bekukkant a borzas üstök mögé.
Álmosan felpislant fűzágából
a kanyargó Ipoly, zöld tükrén
víg molnárkák szapora hada
csusszantja a csengő visszhangot,
fénylépcsőkön táncolva fűgén.
Száll, száll, suhan a hinta,
Kati angyalok szárnyán lebeg,
göndör fűrtjén aranyzín lángot
lobbant a nap, parányi ház,
picurka folyó, lomha felhő
mind elmarad, már a Tejút
szikrázik sarka alatt.